Lietas arhīva Nr. C-1285-17/1
ECLI:LV:RIRT:2017:1009.C33608316.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 9.oktobrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Elita Stivriņa,
ar sekretāri Montu Murašku,
piedaloties prasītājas AS "Citadele banka" pārstāvim /pers. A/, atbildētājam /pers. B/, trešās personas SIA "I&R Group" pārstāvim /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS "Citadele banka" prasībā pret /pers. B/ ar trešo personu SIA "I&R Group" par pilnvarojuma rezultātā saņemtā atdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] AS "Citadele banka" (turpmāk – prasītāja) 2016.gada 20.jūnijā cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) ar trešo personu SIA "I&R Group" (turpmāk – trešā persona) par pilnvarojuma rezultātā saņemtā atdošanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 16.oktobrī uz trešās personas pilnvarotā pārstāvja /pers. D/ iesnieguma pamata prasītājs atvēra pagaidu kontu, kas tika pārformēts kā pastāvīgais norēķinu konts un turpmāk izmantots trešās personas norēķinu operācijām. Trešās personas pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ kā valdes loceklis un vienīgā uzņēmuma tiesības pārstāvēt atsevišķi persona iesniedza savu paraksta paraugu rīcībai ar trešās personas atvērtajiem kontiem.

Ar 2014.gada 14.novembra beztermiņa pilnvaru trešās personas pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ papildus pilnvaroja atbildētāju /pers. B/ rīkoties ar visiem trešās personas kontiem AS "Citadele banka" un tajos esošajiem naudas līdzekļiem bez ierobežojumiem.

2016.gada 18.februārī trešās personas pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ iesniedza prasītājam iesniegumu par pilnvaras atsaukšanu, no kura redzams, ka trešā persona atsauc savu pilnvaru atbildētājam pārstāvēt trešo personu darījumu attiecībās ar prasītāju.

Gandrīz vienlaicīgi ar pilnvaras atsaukšanu, 2016.gada 18.februārī, atbildētājs deva rīkojumu prasītājam skaidras naudas 5000 *euro* apmērā izmaksai no trešās personas konta, izmaksas mērķī norādot "izmaksa saimnieciskām vajadzībām, pēc bankas pilnvaras". Ņemot vērā, ka rīkojuma saņemšanas brīdī informācijas apstrāde par pilnvaras atsaukšanu vēl nebija pabeigta, rīkojums skaidras naudas izmaksai tika izpildīts un atbildētājam tika izmaksāta pieprasītā naudas summa 5000 *euro* apmērā.

No atbildētāja sniegtās informācijas izriet, ka par pilnvaras atsaukšanu viņš uzzinājis tikai nākamajā dienā pēc tās atsaukšanas – 2016.gada 19.februārī. Minētais ļauj secināt, ka viņa darbība, saņemot naudas līdzekļus, bija spēkā kā pilnvarnieka darbība. Taču, kā tas izriet no trešās personas pilnvarotā pārstāvja /pers. D/ vēlāk sniegtās informācijas, atbildētājam izmaksātie naudas līdzekļi 5000 *euro* apmērā nebija nonākuši trešās personas mantā un netika izlietoti tās labā.

2016.gada 22.martā trešā persona un prasītājs noslēdza cesijas līgumu, atbilstoši kuram trešā persona nodeva prasītājam visas savas prasījuma tiesības, kuras tai izriet no tā, ka atbildētājs kā agrākais trešās personas pilnvarnieks 2016.gada 18.februārī saņēma no trešās personas konta naudas līdzekļus 5000 *euro* apmērā un norādītie naudas līdzekļi nebija nonākuši trešās personas mantā un netika izlietoti tās labā. Prasītājs informējis atbildētāju par noslēgto cesijas līgumu, pieprasot saistības izpildi līdz 2016.gada 30.aprīlim, taču atbildētājs savu saistību nav izpildījis.

Pamatojoties uz Civillikuma 1793., 1798., 2289., 2290., 2291., 2295., 2304., 2312.panta 3.punktu, 2314., 2389.pantu, kā arī Civilprocesa likuma 1., 128., 129.pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai galveno parādu 5000 *euro* apmērā un visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda līdz sprieduma izpildei.

[2] 2016.gada 9.augustā tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst pilnībā. Atbildētājs norāda, ka prasītāja apgalvojumi, ka atbildētājam izmaksātie naudas līdzekļi 5000 *euro* apmērā nebija nonākuši trešās personas mantā un netika izlietoti tās labā, nav pamatoti. Atbildētājs izmaksātos naudas līdzekļus izlietojis, lai samaksātu atlīdzību fiziskām personām /pers. F/ un /pers. G/ par sniegtajiem pakalpojumiem, atbilstoši 2015.gada 20.novembra pakalpojuma līgumam Nr.15-1 un šā paša datuma pakalpojuma līgumam Nr.15-2. Pakalpojuma līgumi tika noslēgti, jo trešā persona 2015.gada oktobrī uzvarēja iepirkumā par plauktu, galdu, taburešu, divstāvu gultu un matraču izgatavošanu un piegādi Priekuļu tehnikumam, un pasūtījuma izpildei bija nepieciešams piesaistīt papildu speciālistus. Atbildētājs norāda, ka, jau kopš trešās personas dibināšanas, tās vienīgais dalībnieks un valdes loceklis /pers. D/ uzņēmuma darbībā neiesaistījās, trešās personas grāmatvedības uzskaiti un visu uzņēmuma darbu uz komercpilnvaras pamata organizēja atbildētājs, savukārt /pers. D/ aizbrauca strādāt uz Norvēģiju. Trešā persona atbildētāja vadībā piedalījās dažādos valsts un pašvaldību iepirkumos, daudzos arī uzvarēja, izpildīja daudz ar valsts un pašvaldību uzņēmumiem un iestādēm noslēgtos līgumus, /pers. D/ visu šo laiku uzņēmuma darbībā neiesaistījās.

2017.gada 14.augustā tiesā saņemti atbildētāja papildu paskaidrojumi, kuros papildus norādīts, ka ar /pers. D/ atbildētājam bija mutiska vienošanās, ka /pers. D/ uzņēmums pieder tikai formāli uz laiku, līdz uzņēmums tiks pārrakstīts uz atbildētāja vārda, līdz ar to visu uzņēmuma darbību, vadīs un nodrošinās atbildētājs. Visus ieguldījumus uzņēmuma dibināšanā veica atbildētājs no saviem līdzekļiem.

2016.gada 18.februārī par veiktajiem darbiem Priekuļu tehnikums pārskaitīja trešajai personai samaksu 10 044,39 *euro* apmērā, kuru bija plānots novirzīt apmaksai par padarītajiem darbiem, kā arī saņemto pakalpojumu apmaksai. Atbildētājam uz mobilo telefonu atnāca sms paziņojums, ka /pers. D/ izņēmis no uzņēmuma konta 5000 *euro*. Sakarā ar to, ka bija jāmaksā par paveiktajiem darbiem, atbildētājs steidzies glābt pārējo naudu un izņēmis no konta atlikušos 5000 *euro*. Pēc tam tika noskaidrots, ka /pers. D/ bija anulējis atbildētāja pilnvaru bankā, bloķējis sms banku, bankas karti un internetbanku. Atbildētājs izņemto naudu samaksājis par paveiktajiem darbiem /pers. F/ un /pers. G/, savukārt /pers. D/ no uzņēmuma konta izņemto naudu nav maksājis ne par materiāliem, ne pakalpojumiem, nav pierādījumu par to izlietojumu, ne arī nomaksātu nodokļu par dividendēm. To, ka atbildētāja norādītie darījumi ir notikuši, apliecina iesniegtie pakalpojumu līgumi un apliecinājuma akti. /pers. D/ nekad nav piedalījies uzņēmuma darba organizēšanā vai pasūtījumu izpildē, līdz ar to viņam nebija ne jausmas par trešās personas līgumiem, darbību un grāmatvedības dokumentiem. /pers. D/ trešo personu izputināja. 2016.gada 5.septembrī trešā persona izslēgta no PVN maksātāju reģistra, 2016.gada 7.septembrī VID apturējis tās

saimniecisko darbību, 2017.gada 12.aprīlī pieņemts lēmums par saimnieciskās darbības izbeigšanu un uzsākts likvidācijas process.

[3] Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja. Nav strīda, ka atbildētājs bijis trešās personas pilnvarnieks, tajā skaitā, ka bijis pilnvarots darbībām ar trešās personas kontiem. 2016.gada 18.februārī atbildetājs izņēmis skaidru naudu no trešās personas konta, bet izņemtie naudas līdzekļi uzņēmumam nav nodoti. Lai gan atbildētājs norāda, ka nauda izmaksāta divām personām par uzņēmumam sniegtajiem pakalpojumiem, nav pierādījumu, ka trešā persona šos pakalpojumus saņēmusi un naudas līdzekļi izlietoti trešās personas labā.

[4] Atbildētājs tiesas sēdē prasību neatzina. Norādīja, ka no trešās personas dibināšanas bijis tās direktors. Minētos naudas līdzekļus noņēmis, lai samaksātu pakalpojumu sniedzējiem par trešajai personai sniegtajiem pakalpojumiem. Izgatavotās mēbeles aizvestas uz Priekuļu tehnikumu, par tām trešās personas kontā ieskaitīta nauda. Par pakalpojumiem maksājis skaidrā naudā, jo tā vēlējušies pakalpojuma sniedzēji. Par pilnvaras atsaukšanu uzzinājis nākamajā dienā, kad izsaukts uz banku.

[5] Trešās personas pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē paskaidroja, ka trešās personas likvidatora rīcībā nav dokumentu, kas attaisnotu atbildētāja norādītos darījumus.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus un pierādījumus to kopsakarībā, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Prasību ir cēlusi prasītāja AS "Citadele banka", norādot, ka ir ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju no trešās personas SIA "I&R Group", pamatojoties uz cesijas līgumu.

Ar lietas materiāliem pievienoto Līgumu Nr.1 ir pierādīts, ka 2016.gada 22.martā starp SIA "I&R Group" un AS "Citadele banka" noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju. Līgums noslēgts, ņemot vērā, ka trešajai personai AS "Citadele banka" atvērts norēķinu konts un 2016.gada 18.februārī, izmantojot iepriekš atsauktu trešās personas pilnvaru, atbildētājs saņēmis no norādītā norēķinu konta naudas līdzekļus 5000 *euro* apmērā un līdz šī līguma parakstīšanai norādītie naudas līdzekļi nav nonākuši trešās personas SIA "I&R Group" mantā vai izlietoti tās labā, kā arī atbildētājam pret cedentu (trešo personu) nav nekādu prasījumu, kas ļautu saņemto naudu paturēt uz laiku vai pavisam. Noslēdzot šo līgumu, trešā persona SIA "I&R Group" nodevusi prasītājam visas savas prasījuma tiesības, kas trešajai personai radušās no iepriekš norādītajiem apstākļiem pret atbildētāju vai jebkuru citu personu (lietas 16.lapa).

Ar lietas materiāliem pievienoto prasītāja paziņojumu un Latvijas pasta kvīti pierādīts, ka prasītājs paziņojis atbildētājam par prasījuma tiesību cesiju, pieprasot veikt samaksu pēc saistības (lietas 18., 19.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1793.panta 3.punktu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Atbilstoši Civillikuma 1801.pantam, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju, pasmatojoties uz 2016.gada 22.marta līgumā Nr.1 norādītajiem apstākļiem.

[7] Prasītāja norāda, ka atbildētājs, pamatojoties uz izsniegto pilnvaru, ir saņēmis naudas līdzekļus 5000 *euro* apmērā no SIA "I&R Group" konta. Atbildētājs neapstrīd, ka šos naudas līdzekļus ir saņēmis, bet norāda, ka izlietojis tos sabiedrības labā, samaksājot pasūtījuma izpildītājiem par darbu.

Ar lietas materiāliem pievienotajiem trešās personas iesniegumiem pierādīts, ka trešajai personai 2014.gada 16.oktobrī atvērts pagaidu konts AS "Citadele banka", kas 2014.gada 14.novembrī pārformēts kā pastāvīgais norēķinu konts, piešķirot tiesības rīcībai ar kontu trešās personas valdes loceklim /pers. D/ (lietas 10.,11.lapa). Ar lietā esošo pilnvaru pierādīts, ka 2014.gada 14.novembrī trešās personas pārstāvis /pers. D/ pilnvaroja atbildētāju /pers. B/ rīkoties ar visiem trešās personas kontiem AS "Citadele banka" un tajos esošajiem naudas līdzekļiem (lietas 13.lapa).

Lietā nav strīda un ar lietai pievienoto rīkojumu skaidras naudas izmaksai pierādīts, ka prasītāja 2016.gada 18.februārī uz iepriekš norādītās pilnvaras pamata izmaksājusi atbildētājam saimnieciskām vajadzībām 5000 *euro* (lietas 15.lapa).

Ar lietai pievienoto iesniegumu par pilnvaras atsaukšanu pierādīts, ka trešās personas pārstāvis /pers. D/ 2016.gada 18.februārī atbildētājam /pers. B/ 2014.gada 14.novembrī izdoto pilnvaru atsaukusi (lietas 14.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 2314.pantā noteikto, pilnvarnieka darbība nav spēkā pēc tam, kad viņam ticis zināms par pilnvarojuma atsaukšanu.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs par pilnvaras atsaukumu uzzinājis tikai nākamajā dienā, proti, 2016.gada19.februārī. Tiesa secina, ka 2016.gada 18.februārī, saņemot trešās personas naudas līdzekļus no bankas konta AS "Citadele banka", atbildētāja rīcību nevar uzskatīt par prettiesiku un viņš ir rīkojies kā trešās personas pilnvarnieks. Tomēr minētais nenorāda, ka prasība būtu noraidāma, jo prasītāja savu prasījumu ir pamatojusi ar to apstākli, ka atbildētājam kā pilnvarniekam šie naudas līdzekļi ir jāizlieto sabiedrības labā vai jātgriež sabiedrībai.

[8] Lietā ir strīds, vai atbildētājam izmaksātie naudas līdzekļi 5000 *euro* apmērā ir nonākuši trešās personas mantā un izlietoti tās labā.

Civillikuma 2289.pants noteic, ka ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Tādējādi pilnvarnieks jeb uzdevuma ņēmējs ar līgumu apsola izpildīt pilnvarotāja doto uzdevumu, un uzdevumam jābūt tādam, kura izpildīšanā ir ieinteresēts pilnvarotājs jeb uzdevuma devējs *(Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības (1401.-2400.pants) 2.izdevums. Autoru kolektīvs. Prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniska redakcijā 572.lpp.)*

Lietā nav strīda, ka atbildētājam kā SIA "I&R Group" direktoram /pers. B/ bija tiesisks pamats rīkoties ar sabiedrības naudas līdzekļiem, kas atradās tās kontā AS "Citadele banka", līdz pilnvaras atsaukšanai.

Kā tiesa konstatēja iepriekš, atbildētājs saņemot no sabiedrības konta 5000 *euro* 2016.gada 18.februārī ir rīkojies pilnvarojuma ietvaros, jo par pilnvarojuma atsaukumu viņš ir uzzinājis tikai 2016.gada 19.februārī.

Civillikuma 2304.pantā noteikts, ka pilnvarnieks nedrīkst gūt no lietas peļņu sev pašam, bet viņam viss, ko viņš ar pilnvarojumu ieņēmis vai dabūjis, izņemot tikai to, ko pilnvarotājs no tā viņam piešķīris, kā arī visas uz uzdevuma pamata iegūtās lietas, tiesības un prasības, jāatdod pilnvarotājam, neizņemot arī to, ko viņš aiz maldības vai pārkāpjot pilnvarojumu saņēmis vairāk nekā pienācies. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 2305.pantu, pilnvarniekam jādod savam pilnvarotājam norēķins par uzdevuma izpildīšanu un sevišķi par visiem pie tam bijušiem ieņēmumiem un izdevumiem.

Tiesa atzīst, ka neskatoties uz to, ka atbildētājs tiesiski ir saņēmis naudas līdzekļus no sabiedrības konta, viņš šos līdzekļus drīkst izlietot tikai sabiedības labā. Savukārt, ja šie naudas līdzekļi nav izlietoti sabiedrības labā, tie ir jāatgriež atpakaļ sabiedrībai.

Atbildētājs norāda, ka prasītājas 2016.gada 18.februārī izmaksātos trešās personas naudas līdzekļus izlietojis, 2016.gada 18.februārī veicot samaksu fiziskajām personām /pers. F/ un /pers. G/ par sniegtajiem pakalpojumiem. Līgumi ar šīm personām noslēgti, jo trešā persona 2015.gada oktobrī uzvarēja iepirkumā par plauktu, galdu, taburešu, divstāvu gultu un matraču izgatavošanu un piegādi Priekuļu tehnikumam, un pasūtījuma izpildei bija nepieciešams piesaistīt papildus speciālistus. Savu iebildumu pamatošanai atbildētājs iesniedzis šādus dokumentus:

1) pakalpojuma līgumu Nr.15-1, no kura izriet, ka trešā persona kā pasūtītājs 2015.gada 20.novembrī noslēgusi līgumu ar /pers. F/ kā izpildītāju par mēbeļu – 500 taburešu, 190 galdu un 28 gultu, izgatavošanu, par līguma kopējo summu 2500 *euro* (lietas 50.-52.lapa);

2) pakalpojuma līgumu Nr.15-2, no kura izriet, ka trešā persona kā pasūtītājs 2015.gada 20.novembrī noslēgusi līgumu ar /pers. G/ kā izpildītāju par mēbeļu – 500 taburešu, 190 galdu un 28 gultu, izgatavošanu, par līguma kopējo summu 2500 *euro* (lietas 53.-55..lapa);

3) apliecinājuma aktus Nr.16-01 un Nr.16-02, no kuriem izriet, ka trešā persona tās pilnvarotās personas /pers. B/ personā, 2016.gada 18.februārī samaksājusi izpildītājiem par izpildīto pasūtījumu skaidrā naudā 2500 *euro* apmērā katram (lietas 56., 57.lapa).

[8.1] Prasītāja apšauba atbildētāja norādīto darījumu īsturnu, iesniedzot pieteikumu par rakstveida pierādījumu apstrīdēšanu. Uzskata atbildētāja iesniegtos pakalpojuma līgumus un apliecinājuma aktus par nepatiesiem, norādot, ka atbildētāja norādītie izdevumi nekad nav taisīti un nav tikuši uzskaitīti SIA "I&R Group" grāmatvedībā un Valsts ieņēmumu dienestam taisītājas atskaitēs. Līgumos norādītās personas /pers. F/ un /pers. G/ nav reģistrētas kā saimnieciskās darbības veicēji ne uz līguma noslēgšanas dienu, ne arī uz 2016.gada 18.februāri.

Tiesas ieskatā atbildētāja iesniegtie pakalpojuma līgumi, to pielikumi un apliecinājuma akti ir pieļaujami kā pierādījumi, jo lietā nav gūti pierādījumi, ka šie dokumenti būtu viltoti. Tomēr, lai izvērtētu atbildētāja apgalvojumu par sabiedrības naudas izlietojumu sabiedrības labā, pakalpojuma līgumu, to pielikumu un apliecinājuma aktu ticamība vērtējama kopsakarībā ar citiem lietā esošiem pierādījumiem.

Civilprocesa likuma 97.panta otrajā daļā ir noteikts, ka nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Savukārt minētā panta pirmajā daļā ir noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesikās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņam un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Tiesas pārliecībai par pierādījumu ticamību ir jābūt pietiekošai, t.i. šī pārliecība nevar būt pamatota ar pierādījumu patiesīguma iespējamību, atmetot šaubas. (..) Ar pierādījumu pieteikamību jāsaprot iesniegtie pierādījumi, kas rada tiesai nešaubīgu (pietiekošu) pārliecību par tā fakta esamību vai neesamību, kura apliecināšanai pierādījumi ir iesniegti. Tādējādi pierādījumu pietiekamību nosaka nevis to skaits, forma, saturs vai citas pazīmes, bet gan tiesas pārliecība. Šādu pārliecību var radīt vairāki pierādījumi, kas nav pretrunīgi, atbilstoši likumā noteiktajai kārtībai noformēti rakstveida pierādījumi, piemēram, notariāli apliecināti, eksperta atzinumi u.tml. *(Aivars Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Tiesu namu aģentūra. 2003. 79.lpp.).*

Tiesa ņem vērā, ka atbildētāja apgalvojumu par pakalpojumu līgumu noslēgšanu ar /pers. F/ un /pers. G/ un samaksu šīm personām nepierāda neviens cits pierādījums lietā, kā tikai prasītāja apstrīdētie pakalpojuma līgumi, pielikumi un apliecinājuma akti.

No lietai pievienotās Valsts ieņēmumu dienesta izziņas izriet, ka trešā persona nav sniegusi ziņas par darba ņēmējiem un ziņojumus par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī par /pers. F/ un /pers. G/ nodarbinātību, gūtajiem ienākumiem, aprēķinātajiem un ieturētajiem nodokļiem, kā arī nav sniegti paziņojumi par fiziskai personai izmaksātajām summām par /pers. F/ un /pers. G/ gūtajiem ienākumiem no uzņēmuma līguma (lietas 97.lapa).

Tas nozīmē, ka atbildētāja norādīto naudas līdzkeļu izmaksu /pers. F/ un /pers. G/ nav deklarējusi ne SIA "I&R Group", ne pašas personas, kurām it kā esot šie naudas līdzekļi izmaksāti.

Tiesas šaubas par atbildētāja norādīto naudas līdzekļu izmaksu /pers. F/ un /pers. G/ pastiprina arī tas apstāklis, ka atbildētāja rīcībā bija ar šīm personām noslēgto līgumu, pielikumu un apliecinājuma aktu kopijas, kaut arī tiesas sēdē atbildētājs apliecināja, ka viņa rīcībā nav sabiedrības dokumetu. Atbildētājs nevēlējās iesniegt citus pierādījums savam apgalvojumam par 5000 *euro* izlietojumu, atsakoties uzaicināt uz tiesas sēdi iespējamos lieciniekus /pers. F/ un /pers. G/.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja iesniegto dokumentu - 2015.gada 20.novembrī noslēgto pakalpojuma līgumu ar /pers. F/ un /pers. G/, pielikumu un apliecinājuma aktu, ticamība nav pietiekoša, lai varētu atzīt, ka atbildētājs naudas līdzekļus 5000 *euro* apmērā izlietojis sabiedrības vajadzībām, izmaksājot tos /pers. F/ un /pers. G/.

[8.2] Saskaņā ar Civillikuma 2389.pantu, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt. Attiecībā uz šādu atprasījumu nav nekādas nozīmes, vai tāda priekšmeta iegūšanai nav bijis pamata no paša saķuma, jeb vai pamats, kas agrāk ir bijis, vēlāk ir atkritis.

Kā tika konstatēts iepriekš, atbildētājs tiesiski ir saņēmis sabiedrības naudas līdzekļus 5000 *euro* apmērā, tomēr pēc pilnvarojuma atsaukšanas 2016.gada 19.februārī, atbildētāja pienākums bija veikt norēķinu ar pilnavaras devēju.

Tā kā tiesa nav atzinusi par pietiekamu pierādījumu naudas līdzekļu izlietojumam atbildētāja iesniegtos pakalpojuma līgumus ar pielikumiem un apliecinājuma aktus, tad atzīstams, ka naudas līdzekļi 5000 *euro* apmēra atbildētāja mantā atrodas bez jebkāda pamata un tie ir piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

[9] Prasītāja lūdz noteikt viņai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% no simta gadā no galvenā parāda 5000 *euro* līdz sprieduma izpildei.

Civillikuma 1759.pants noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata (..) par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs (..). Savukārt Civillikuma 1765.panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantā noteikto, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus 6% apmērā gadā no galvenā parāda 5000 *euro* līdz sprieduma izpildei.

[10] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (..).

Ceļot prasību tiesā, prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu 434,74 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 *euro*, kopā 442,57 *euro*. Tā kā prasība ir apmierināta, no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami tiesas izdevumi 442,57 *euro* apmērā.

Uz sprieduma taisīšanas brīdi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 16,29 *euro* (lietas 2.lapa). Tādējādi no atbildētājas valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,46 *euro* (16,29-7,83) apmērā.

[11] Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Līdz ar to atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.panta pirmo daļu, 93., 97., 192., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Piedzīt n o /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Citadele banka", reģistrācijas Nr.40103303559, pilnvarojuma rezultātā saņemtos naudas līdzekļus 5000 *euro* (pieci tūkstoši *euro*).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Citadele banka", reģistrācijas Nr.40103303559, valsts nodevu 434,74 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 *euro*, kopā 442,57 *euro* (četri simti četrdesmit divi *euro* 57 centi).

Noteikt AS "Citadele banka", reģistrācijas Nr.40103303559, tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% gadā no neatmaksātās pamatsummas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildes dienai.

Samaksa veicama kontā LV30PARX0006253840004, AS "Citadele banka", PARXLV22.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,46 *euro* apmērā.

Samaksu veikt saņēmējam: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (vārds, uzvārds, civillietas numurs).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā apelācijas kārtībā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese E.Stivriņa